

[Inger Stilling Pedersen]

de kommer til at virke som klienternes »advokater« over for de offentlige myndigheder.

Svar (8/1 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen).

Specialkonsulentordningerne for blinde, døve, tunghøre, vanføre og psykisk udviklingshæmmede blev etableret i deres nuværende form i forbindelse med særforborgens udlægning 1. januar 1980.

Under hensyn til at ordningen har virket i en årrække i den nye struktur, er det fundet rimeligt at tage spørgsmålet om en eventuel revision op til overvejelse. Der er derfor i 1984 under socialstyrelsen blevet nedsat en arbejdsgruppe om specialkonsulentordningerne med repræsentanter for De samvirkende Invalideorganisationer og de kommunale organisationer.

Arbejdsgruppen skal foretage en vurdering af de gældende ordninger især på områder, hvor funktionerne er nye eller særligt påvirket af udlægningen. Arbejdsgruppen skal endvidere undersøge spørgsmålet om udnyttelse af ressourcerne, behovet for ændrede arbejdsmetoder, behovet for efteruddannelse, samarbejdet med andre specialordninger, herunder i (amts)kommunal regie, samt eventuelt udækkede områder inden for hovedafgrænsningerne af de gældende ordninger (de små handicapgrupper).

Når arbejdsgruppen har afsluttet sit arbejde, vil der blive taget stilling til, om der er behov for ændringer i specialkonsulentordningerne.

Spm. nr. S 464

Til *socialministeren* (19/12 84) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Vil ministeren overveje, hvordan man kan styrke forældre- og klientindflydelsen i forbindelse med behandling af børn og voksne, der opholder sig på døgninstitutioner for fysisk eller psykisk handicappede?«

Begrundelse

Ved at følge konkrete sagers behandling i social- og sundhedssystemet får man indtryk af, at en forbedring af klienternes og deres pårørendes forhold er nødvendig. Bl.a. er en større forældre- og klientindflydelse nødven-

dig. Det ville være rimeligt, hvis man i højere grad tog hensyn til den ekspertise, forældre til handicappede børn efterhånden har opøvet, således at forældre til de handicappede – på lige fod med personalet – inddrages i såvel behandling som øvrige tilbud til den handicappede, herunder undervisningstilbud og lignende. Forældrene bør også have indflydelse på institutionens planlægning og struktur.

På denne måde kan de handicappedes vilkår forbedres væsentligt, uden at det vil betyde øgede udgifter for det offentlige.

Svar (8/1 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I socialstyrelsens vejledning af 21. november 1984 om forvaltning af bistandslovens bestemmelser om døgnforanstaltninger og privat familiepleje for børn og unge er det nævnt, at forældre til børn og unge, der er optaget i døgninstitution, bør medinddrages i stillingtagen til spørgsmål, der i almindelighed berører deres forhold til institutionen. Det er endvidere nævnt, at døgninstitutioner bør have et forældreråd, som normalt har udtaleret i spørgsmål, der vedrører institutionen, og som i øvrigt kan tage ethvert spørgsmål om institutionens drift op til behandling.

For så vidt angår klientindflydelse på døgninstitutioner for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap er det i socialministeriets cirkulære af 29. juni 1979 om disse institutioner påpeget, at for sorgen bør udøves i et nært samarbejde mellem personale og beboere, og hvor der er tale om beboere, der ikke selv kan medvirke, mellem personale og dem, der varetager de pågældendes interesser. Socialstyrelsen har i cirkulæreskrivelse nr. 667 af 6. februar 1980 fastsat nærmere vejledende retningslinier om beboerråd og beboermøder ved døgninstitutioner for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap.

Vigtigheden af at inddrage forældre og klienter i forholdet til døgninstitutionerne er således påpeget i de vejledende regler, der kan udstedes på dette område.

Jeg lægger megen vægt på, at forældre og klienter inddrages i institutionernes arbejde og gives en reel medindflydelse, men jeg finder det samtidig vigtigt, at denne inddragelse sker nedefra og med en hensyntagen til for-